

ΤΟ 12^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΑΛΛΙΑΝΣ

(Διεθν. Ένωσης για την Ισοπολιτεία τῶν γυναικῶν.—18—25 Ἀπριλίου 1935)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Διεθνικὴ Ἐνωση γιὰ τὴν ψῆφου καὶ τὴν ἰσοπολιτεία τῶν γυναικῶν καλεῖ τὰ 40 τμήματά της, ὅλες τὲς γυναικείες ὀργανώσεις, ἐθνικὲς καὶ διεθνικὲς ποὺ συμπαθοῦν πρὸς τὸ σκοπὸ της καὶ ὅλους, ἄντρες καὶ γυναῖκες ποὺ ὑποστηρίζουν τὸ πρόγραμμά της, νὰ λάβουν μέρος στὸ 12^ο Διεθνικὸ τῆς Συνέδριου, στὴν Κων/πολη, 18-25 Ἀπριλίου 1935.

Τὸ τελευταῖο Συνέδριον στὸ Βερολίνο στὰ 1929 ἦταν ἕνας λαμπρὸς ἐρτασμός τῆς 25 τῆριδας ἀπὸ τὴν ἔδρυσή τῆς Ἀλλιάνας. Ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίσις προκάλεσε τὴν ἀναβολὴ τοῦ Συνεδρίου στὰ 1932, μῆλο ποὺ ἐξακολούθηον ὅμως οἱ δυσκολίες αὐτὲς δὲν μπορούμε πιά νὰ ἀναβάλουμε τὴ σύγκλησιν τῶν μελῶν μας, γιὰ νὰ συζητήσωμε ἀπὸ κοινῶν γιὰ μερικὰ σημεῖα τῆς κρίσις, ποὺ σχετίζονται ἄμεσα μὲ τὸ ζήτημά μας. Κι ἄκόμα ἔχει περάσει ἡ προθεσμία τῆς ἐντολῆς τοῦ Συμβουλίου, ποὺ τοῦ ἔχει δοθεῖ γιὰ τρία χρῶνια καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλεχθεῖ νέο Συμβούλιον.

Χάρη στὴν εὐγενικὰ πρόσκλησιν τῶν γυναικῶν τῆς Τουρκίας, θὰ συναντηθῶμε στὴν Κων/πολη, ἰδανικὸν σημεῖον γιὰ τὴ συνάντησιν τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὴ Δύση. Γιατὶ στὴ χώρα αὐτῇ, στὴ σημερινῇ περίοδον τῆς ἀναγέννησός της, ὁ χέρι ποὺ τὴν καθοδηγεῖ ἀναγνώρισε τὴν ὑψίστην σημασίαν τῆς ἐλευθέρου γυναικῆς, ποὺ μορφώνεται μὲ τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολίτου καὶ ποὺ τῆς δίνεται ἡ ἐλευθερία νὰ συμβάλῃ στὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους τῆς. Ἡ ἐργασία μας θὰ γίνεταί: μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἐλπίδας ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέει ὅλες μας.

Ὅταν ἀρχίσωμε τὸ ἔργον μας ὅλες οἱ χώρες εἶπεναν πρὸς τὸ ἐλεύθερον δημοκρατικὸν πολίτευμα μὲ ἄμεση ἀντιπροσώπευσιν ὅλο καὶ μεγαλύτερον ἀριθμὸν πολιτῶν ψηφοφόρων. Μὲ τὴ λέξιν «ἰσότητι» ἐννοοῦσάμε τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικαιώματος, τῆς ψῆφου, ποὺ εἶχαν οἱ ἄντρες καὶ οἱ γυναῖκες. Στὴν περίοδον αὐτῇ οἱ γυναῖκες προχωροῦσαν ἀπὸ νίκη σὲ νίκη. Βρεθήκαμε μπροστὰ σὲ μιὰ τεράστια μεταβολὴ στὴ θέσιν τῆς γυναικῆς, στὴ λαμπρὴ τῆς ἐξέλιξιν στὴν ἐκπαίδευσιν καὶ στὰ διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ στὴν πολιτικὴν τῆς χειραφέτησιν σὲ πολλὰς χώρας. Μέσα στὰ τελευταῖα 20 χρῶνια σὲ πάρα πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου κατέκτησαν οἱ γυναῖκες θέσεις στὶς Βουλὰς καὶ στοὺς Δήμους, σὲ ἀνώτερες ὑπηρεσίας τοῦ κράτους, ἄκόμα καὶ ὡς ὑπουργοὶ καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι στὴν Κ.Τ.Ε., στὴν Οἰκονομικὴ Διάσκεψιν καὶ στὴ Διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ.

Ἡ ἀπόλυτη ἰσότητι δὲν ἔχει πραγματοποιηθῆ ἄκόμα, οὔτε καὶ οἱ πρὸς προοδευμένους χώρας. Ὅμως ἡ ἐλπίδα καὶ μεγαλύτερη ἐπιρροὴ τῶν γυναικῶν ἐδοξήθησε σημαντικὰ τὸ ἔργον μας, ποὺ δὲν περιορίζεται μόνον στὸ ζήτημα τῆς ψῆφου, ἀλλὰ ἀπλώνεται ἄκόμα καὶ στὴν ἠθικὴν ἰσότητι τῶν φύλων, στὴν ἀστικὴν θέσιν τῆς γυναικῆς, στὴν ἰθαγένειαν τῆς παντρεμένης γυναικῆς, στὴν θέσιν τῆς ἀνύπαντρης μητέρας καὶ τοῦ ἐξώγαμου παιδιοῦ, στὴν ἰσότητι στοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας, στὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Κ. Τ. Ε.

Ὁ ἀγῶνας μας ἐφαινόταν πῶς εἶχε φτάσει στὸ τέλος του, βλέπαμε τοῦλάχιστον μιὰ σταθερὴν προόδον πρὸς τὴν τελικὴν νίκην.

Δυστυχῶς, τώρα, τὰ πράγματα ἄλλαξαν. Μέσα στὸ σημερινὸν ματαπολεμικὸν χάος, οἱ γυναῖκες εἶναι ἀναγκασμένες νὰ γωνιζόνται: γιὰ τὰ πρωταρχικὰ τους δικαιώματα, ἔπειτα ἀπὸ τὲς ἐπανειλημμένους ἐπιθέσεις ποὺ τοὺς γίνονται ἀδιάκοπα. Παρουσιάστηκαν νέα συστήματα κυβερνητικὰ ποὺ ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τὴν Ἐνωσὴν μας, στὸ σημεῖον ποὺ ἀφορᾷ τὴν σχετικὴν θέσιν τῆς γυναικῆς. Ἐν μερικὰ ἀπὸ τὰ συστήματα αὐτὰ δικτήρησαν ἢ ἐγκυβιθέρυσαν μιὰν ἰσότητι μεταξὺ τῶν δικαιωμάτων τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ πάλι κατέστρεψαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας μακρῶν χρῶνων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν, νομικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν τῆς γυναικῆς ἢ τὴν φωτισμένην κοινωνικὴν δράσιν τῆς. Γιατὸ θεωροῦμε πῶς εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη γιὰ μᾶς νὰ παικτήσωμε, ὅποιεςδήποτε μεταβολὰς καὶ ἂν γίνονται στὸ σύστημα τῆς διακυβέρνησης μιᾶς χώρας, νὰ μὴν παραγνωρίζονται οἱ ἀρχὲς γιὰ τὲς ὅποιες ἀγωνιστήκαμε. Οἱ ἀρχὲς αὐτὲς, μακροῦ ἀπὸ τὸ νὰ στηρίζονται στὴ διαίρεσιν τῶν συμφερόντων μεταξὺ τῶν δύο φύλων, ἐμπνέονται ἀπεναντίας ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς κοινότητος τῶν συμφερόντων, γιὰ τὰ ὅποια καθέννας, ἄντρας ἢ γυναῖκα, πρέπει: νὰ συνεισφέρει τὲς δυνάμεις του. Ὅπως καὶ οἱ ἄντρες, ἔτσι καὶ οἱ γυναῖκες δὲν ἀντικρῶνουν ὅλες μὲ τὸν ἴδιον τρόπο τὰ διάφορα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Πῶς θὰ μπορέσωμε λοιπὸν νὰ διατηρήσωμε μεταξὺ μας τὴν ἀλληλεγγύην, ποὺ αὐτὴ μόνον χωροῦσάμε τὲς νίκας μας, καὶ ποὺ χωρὶς αὐτὴν κινδυνεύουν νὰ σαρωθῶν ὅλες μας οἱ ἐπιτυχίες; Ἐχόμε τὴν πεποιθῆσιν ὅτι οἱ ἐξωτερικὲς μορφὲς τῆς χειραφέτησης δὲν ἔχουν ἀξίαν μόνον, δὲν ἔχουν καμιά διάρκειαν ἂν δὲ στηρίζονται στὴν ἀληθινὴν χειραφέτησιν τοῦ ἀτόμου, ἂν δὲν κινῶσιν οἱ γυναῖκες ἀπόλυτα τὴν σημασίαν τῆς ἀτομικῆς τους ἀξιοσπουδίας, ἐλευθερίας καὶ εὐθύνης.

Θὰ συναντηθῶμε στὴν Πόλιν γιὰ νὰ συζητήσωμε ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα, γιὰ νὰ ἀναλογισθῶμε τὲς ἐπιτυχίες καὶ τὲς ἀποτυχίες μας καὶ νὰ δυναμώσωμε τὴν ἀπόφασίν μας νὰ μὴν ἐγκαταλείψωμε τὸν ἀγῶνα μας. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐνώσεως μας εἶναι νὰ βροῦμε τὸ δρόμον πρὸς ἕναν κόσμον ὀργανωμένον γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, ἀπάνω στὴν ἀσάλευτην βάση τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων κάθε πολίτου.

Τὸ μέλλον εἶναι δικὸν μας, ἂν μὲ τὴν πλήρη συνειδησιν τῆς εὐθύνης τῶν γυναικῶν ὅλων τοῦ κόσμου, κηρύξωμε ὅλες μᾶς: τὸ ἰδανικὸν μας καὶ τὴν ἀπόφασίν μας νὰ τὸ πραγματοποιήσωμε.

Γιὰ τὸ Διεθνικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀλλιάνας

Ἡ Πρόεδρος

Μάριζερν Κόρμικετ Ἀσμπυ